

Ch ng 11

Tr c m t, mu n n nh ng n i g p n n nghiêm tr ng v n r t khó kh n, ph n l n các con ng u b h h ng, có không ít nhân viên c u h m o hi m v t núi vào trong.

“L i m a r i, th i ti t x u quá!”, biên t p nói, “M a s d l t, càng t h n”.

Không tìm c xe, biên t p ngh r t nhi u cách, tr i t i d n, lúc này dù có tìm c xe c ng không an toàn, cô không th không l i Thành ô. Hi u Tô g i i n cho Lão M c nói ng n g n tình hình ây, Lão M c l i r t khoan dung, còn an i cô: “Không sao, ngày mai ngh cách c ng c, tin t c quan tr ng, nh ng an toàn quan tr ng h n”.

Cô mang theo máy tính, phát hi n ra m ng khách s n ho t ng, th là lên m ng tra th v trí c a nh ng n i g p n n nghiêm tr ng, cùng nh ng báo cáo vô cùng ng n g n mà các phóng viên khác m o hi m theo nhóm c u h vào trong g i v . Cô càng nhìn càng s , s ng i ch t m i ngày m t t ng, nhìn nh ng t m nh m i nh t, cô ch t th y trong ng i khó ch u. Lúc c cô m i nh ra mình ch a n c m t i, nh ng lúc này c ng mu n quá r i, cô c ng không mu n n gì, nên ành t t máy tính, ép mình i ng .

Bên ngoài tr i v n m a, cô d n ng thi p i. Cô n m m r t nhi u, nh ng ch là nh ng o n ng n ng i, m nh t, cô n a t nh n a mê, n khi t nh l i th y mình ã toát m hôi l nh y ng i. Có l vì thay i hoàn c nh, nên ng không c yên gi c, cu i cùng cô b ánh th c b i m t c n ch n ng m nh m : d ch n!

úng là d ch n! C a s p vào nhau l ch c ch, t ánh èn nhàn nh t có th nhìn th y ly n c trên bàn ang tr t l i d d i. Không i cô k p ph n ng, èn nhà dân bên ngoài u b t sáng, còi báo cháy trong khách s n kêu vang chói tai, trên hành lang có gi ng nhân viên ph c v : “Có d ch n! Ch y nhanh”.

R t nhi u khách còn m c ng ho ng lo n ch y xu ng l u, Hi u Tô v n nh mang theo máy tính và máy ch p hình. Hàng v n ng i t nhiên lao ra ngoài ng, dân c xung quanh c ng u ra ngoài, mang theo c gia ình. M i ng i còn ch a k p tr n t nh, phía u gi ng có a tr ang khóc, c ng có ng i ang ch i r a. n lúc này trái tim cô m i b t u lo n nh p, p th t nhanh, cô ngh , có l là vì quá s hã.

ng bên ngoài khách s n n kho ng ba gi sáng, m t t bình yên tr l i, c m giác nh nó ch v a v n vai m t cái trong gi c ng say. Ch khi t mình i m t, m i hi u c con ng i tr c t nhiên qu th t quá nh bé, y u t, b t l c. Ng i trên ng d n d n t n ra, nhân viên trong khách s n c ng khuyên khách tr v ngh ng i. Hi u Tô v n không s tr i ch ng s t, h n

n a lúc này còn ph i i nh ng n i nguy hi m h n, s m mu n gì c ng ph i thích ng tình hình, th nên cô là ng i u tiên v phòng, n m xu ng li n ng ngay.

n sáng m i bi t c n đ ch n lúc n a êm là c n đ ch n có quy mô l n nh t, ng v các thôn tr n c ng b nh h ng, t l xu ng c t ngang nh ng con ng v a m i c s a l i, g m có c con ng đ n n n i cô nh i, Nh ng Hi u Tô v n không thay i quy t nh. ng nghi p giúp cô g i không bi t bao nhiêu cu c i n tho i m i tìm c m t chi c xe v t a hình. Nghe nói là xe c a tình nguy n viên, có i u v n có th ch thêm cô i.

V a lên xe thì th y r t trùng h p, b i g p úng ng i giúp cô l y hành lý sân bay. Anh còn có hai ng i b n, ba ng i àn ông ng i m t hàng gh , nh ng cho cô gh ph lái. ng sau xe c nhét y c, ch y u là thu c men có c l u b t cho nh ng n i thi u g p. Ng i kia g p cô c ng ng c nhiên: “A, th t trùng h p!”

úng là r t trùng h p, nói chuy n vài câu, Hi u Tô bi t anh ta h M nh, là tình nguy n viên n t B c Kinh.

Xe ch y c hai ti ng ng h , ng núi v n g p gh nh khó i, trên ng l i g p không ít oàn ng i i c u n n, ho c là xe c p c u ang ch ng i b th ng. ng h p cố nh ng n i b á l n ch n ng, ph i c n th n lách i. Càng ti n v phía tr c càng nguy hi m á không ng ng r i xu ng r i xu ng nóc xe l p c p. Tài x lái xe r t c n th n, liên t c m ng ch i ông tr i b ng ti ng a ph ng. i r t lâu, t nhiên g p ph i m t c nh sát giao thông ng ngay n i ng cong nguy hi m h ng đ n xe ch y. Ng i c nh sát i m b o hi m ã ph y b i, không xa phía sau là m t chi c xe c nh sát c ng bám y b i, đáng v anh ta vô cùng m t m i, t th ng i c ng u o i, nh ng các xe ang ch y u nghe theo ch huy c a anh, nhanh chóng i qua. Khi xe h ch y ngang, Hi u Tô nâng máy nh, ch p l i ng i anh hùng vô danh ang kiên trì v i nhi m v c a mình. G n tr a, xe n m t n i khá r ng và b ng ph ng, nên tài x đ ng xe ngh ng i. Tài x n con sông bên mép ng gi i quy t, Hi u Tô c ng xu ng xe v n ng ôi chân ã t c ng c a mình, b ng cô b t u réo m , nên ành ph i m m t thanh chocolate, cô n. Ba tình nguy n viên không xu ng xe, b n h ng i trên xe l ng l n bánh mì xem nh b a tr a, tài x sau khi quay l i c ng ng u nghi n nhai bánh mì, sau ó g i Hi u Tô: “ i thôi”, nhìn tr i r i l m b m m ng, “Kh n n n!”.

ng v n g p gh nh, u Hi u Tô b t u au, có l do t i qua ng không . Ba gi sáng m i v phòng ng , sáng nay sáu gi ã ph i đ y. Xe v n ch y quanh ng núi, cô c ng m màng m t lúc th t ra không ph i ng , ch là nh m m t m t chút, t nhiên b ti ng gì ó thê l ng ánh th c m m t ra thì ch t toát m hôi l nh, ngoái l i nhìn thì ra chi c xe c u th ng v a ch y ngang. Ti p t c men theo con ng núi khúc khu u, tín hi u i n tho i v n lúc c lúc không, cô th g i tin nh n cho Thi u Ch n Vinh, nh ng v n gi u không cho anh bi t cô ang T Xuyên, ch vì t: “Em i anh v ”.

Hì u Tô ngh l i xem ngày hôm ó cô nghe i n tho i th nào. Cô v n luôn nh , m t th c m giác m h , t ng m nh v nh l n x n, không thành m t o n ký c nh ng l i nh ti ng sống bi n g m rú p n. Không, không, không ph i sống bi n, là ng t, là m t tr n ng t khi n tr i long t l , t t c núi nh u s p, t t c thành ph u v nát, chôn vùi cô ó, chôn vùi cô d i l p ph tích sâu m y ngàn mét, mãi mãi không th thoát ra. Linh h n cô v nh vi n d ng l i n i en t i ó, không có ánh sáng không có t ng lai. T t c ánh èn hy v ng u s p ngay kho nh kh c ó, t t c nh ng ôi m t u tr nên mù lửa trong giây phút ó, t t c th n thánh u hóa thành tro b i, ch vào th i i m ó.

M t ch nhi m nào ó b nh vi n c a Thi u Ch n Vinh g i n, tín hi u i n tho i r t x u. Lúc ó cô v n ang trên xe, i n tho i ti ng c ti ng m t, th nh tho ng có vài giây b gián o n b i t p âm r t l n, Thi u Ch n Vinh g p n n r i.

T u n cu i cô ch h i m t câu: “Anh y ang âu?”

Cô không nh nh ng gì x y ra ngày hôm ó c ng ch ng bi t u đây bên kia tr l i th nào. Gi ng m t chi c máy quay phim ã h ng, ngoài m t vài c nh quay v v n ch p qua, t t c u tr ng toát và tr ng r ng. Cô ch nh b n thân mình nh cu ng lo n, mu n l p t c quay v Thành ô. Cô nói v i v ho ng lo n, c ng không bi t ng i ng hành có hi u không. Nh ng tài x l p t c d ng xe, giúp cô g i chi c xe khác, t ng chi c phóng v t qua m t cô, cô không th ngh gì, nh ng l i không h r i n c m t. Cu i cùng b nh ch n c m t chi c xe ch hàng nh , phòng lái ã y ng i, u là ph n và tr nh , có ng i còn ang b ng bó, cô không do d trèo lên khoang hàng phía sau ng i. Tình nguy n viên không yên tâm, v i l y bút ra, vi t m t dấ s lên tay cô: “N u g p chuy n gì, cô g i s này. Anh y h Lý, cô c nói là M nh Hòa Bình b o cô tìm anh y”.

Cô th m chí còn không k p nói c m n thì xe hàng ã ch y r i. Tình nguy n viên tên M nh Hòa Bình, ng i tài x và hai ng i còn l i ng bên ng d n d n bi n m t kh i t m m t. Cô ch a bao gi c m th y th i gian trôi ch m nh v y, th t ch m. Xe hàng ch y trên con ng khúc khu u, cô ng i trong xe, h t nghiêng trái l i nghiêng sang ph i, ch có th dùng h t s c n m ch c m t thanh s t, là lan can trên xe. Gió rít vào m t r t au, nh ng cô không khóc.

Cô không khóc. Khi n sân bay Song L u, tr i ã t i. Cô lao n t t c các qu y vé h i: “Có còn vé i Th ng H i không?”

T t c m i ng i u l c u, cô h i t ng ng i, t t c m i ng i u l c u, cho n lúc tuy t v ng, cô v n không khóc. Ngoài các chuy n bay chuy n hàng và ng i c u h ra, t t c nh ng chuy n bay khác u b hoãn l i, h n n a hi n gi nh ng chuy n bay ra ngoài u ã y ng i. Cô không có cách nào quay v , cô h t cách r i. Cô tuy t v ng cúi u trên qu y, bàn tay m m hôi, t nhiên nhìn th y dấ s trong lòng bàn tay, dấ s ng i tên M nh Hòa Bình kia vi t vào tay cô.

Không c n bi t, dù sao cô c ng ph i th , nh ng ã có m t con s b m i không nhìn th y rõ n a, cô th hai l n m i g i c, cô không bi t có úng không, ch nói m t m ch: “Xin chào, xin h i có ph i Lý tiên sinh không? Tôi h , M nh Hòa Bình b o tôi tìm anh”.

i ph ng r t kinh ng c, c ng r t khách sáo: “Chào cô, có chuy n gì sao?”.

“Tôi mu n i Th ng H i”, gi ng cô khàn i nh ng v n không màng n, “Tôi ang Song L u, t i nay b t k th nào tôi c ng ph i i Th ng H i”.

i ph ng không do d h i ngay: “M y ng i?”

Cô nh nhìn th y m t tia sáng trong tuy t v ng: “M t mình tôi”.

“V y cô yên ó ng i âu, tôi cho ng i i tìm cô. ây là s i n tho i c a cô ph i không?”

Cô v i vàng g t u, không tâm n vi c i ph ng không nhìn th y, m t lúc sau m i gi t mình tr l i: “ úng v y, úng v y”.

Sau khi gác i n tho i, toàn b s c l c nh b rút s ch, c ng i nghiêng ng . Cô còn nh c ph i g i i n cho Lão M c, ch a k p nói gì, anh ta ã v i h i: “Cô ang âu?”

“M c Phó”, cô c g ng gi ng nói c a mình bình t nh l i, “Làm phi n anh g i ng i khác n, tôi không i c n a, tôi ph i v Th ng H i”.

“Sao v y?”

Cô không nói ra c cái tên ó, cô không làm sao nói ra c, cô gi i n tho i, c ng i run r y, không sao nói ra c. Lão M c s t ru t nói, cô c ng không nghe rõ anh ta nói gì, nhanh chóng ng t i n tho i, toàn thân n vô h n. Cô không th ngh , c ng không th khóc, không th làm gì c, cô ph i nh n nh n, cô ph i g p Thi u Ch n Vinh. Anh không sao, anh nh t nh không sao, ch b th ng thôi, ch là không c n th n b th ng thôi, cho nên m i c chuy n g p v Th ng H i. Cô ph i n b nh vi n g p Thi u Ch n Vinh xem anh làm sao r i, không, không c n xem cô c ng bi t anh không sao. Nh ng cô nh t nh ph i g p c anh, nh t nh ph i g p anh cô m i yên tâm.

Cô gi i n tho i cho b nh vi n: “Hôm nay tôi có th v r i, làm phi n m i ng i ch m sóc Thi u Ch n Vinh”. Không i i ph ng nói gì, cô li n ng t i n tho i. Cô không khóc. Lão M c gi i n nhi u l n nh ng cô không nghe máy, cu i cùng m t s l g i n, cô s là b nh vi n, v t th ng c a Thi u Ch n Vinh có chuy n bi n nên v i b m nút nghe. K t qu là gi ng c a m t ng i àn ông l h i: “Cô ph i không? Có ph i cô mu n i Th ng H i không? Cô ang âu?”.

Cô c g ng ki m ch n c m t: “Tôi c a ch t ng m t, phía qu y vé Hàng không Ph ng ông”.

“Tôi th y cô r i”, m t ng i àn ông m c ng ph c ng t i n tho i, s i b c n ch cô h i, “Hành lý c a cô âu?”

“Tôi không có hành lý.” Cô n m ch t m t chi c túi, bên trong là máy ch p hình và máy ghi âm, ngay c máy tính cô c ng quên trên chi c xe kia r i.

“M i theo tôi.”

Cô không bi t vì sao mình có th v t qua quăng th i gian trên máy bay, t ng phút t ng giây trôi qua trong l ng l . Trái tim cô si t ch t, trong u v n tr ng r ng. Cô c an i b n thân: Mình không ngh , c ng không c n ngh , g p c Ch n Vinh là t t, ch c n g p c anh là t t r i, cho dù anh m t tay m t chân cô c ng ch p nh n bên anh c i, ch c n anh v n còn ó, là t t r i.

Khi xu ng máy bay, th m chí cô còn ngh n u mà anh ã tr thành ng i tàn ph , cô c ng s l p t c k t hôn v i anh, ngay l p t c. Ch c n anh v n còn c n cô, cô s l y anh.

L i i dành cho khách du l ch có ng i c a b nh vi n ang i cô, trong ó có m t ng i có quen bi t, là m t n bác s trong khoa anh. Hi u Tô c ng h c theo Thi u Ch n Vinh g i ng i ó là ch hai, ch hai bình th ng r t quan tâm n h , có l n nhà gó g i cu n còn g i i n b o h n cùng n. Không i cô nói gì, ch hai ã b c lên ón, v a gi l y cô v a nói: “Hi u Tô, em ph i kiên c ng”.

Ngh a là gì?

Cô nh mu n n i gi n, cô v n luôn kiên c ng, nh ng h nói v y là có ý gì? Cô g n nh ph n n g t tay ch hai: “Em t i c!”

Ng i trên xe cô không nói gì, v bác s kia âm th m quan sát s c m t cô, nh ng c ng ch ng dám m l i tr c. n b nh vi n, nhìn th y l u hai v n sáng èn, cô xu ng xe li n h i: “Ch n Vinh ang n m vi n, anh y n m khoa nào? Khoa ngo i th n kinh? Anh y b th ng có n ng không? N m phòng nào?”

“Hi u Tô...”, v bác s kia khó kh n nói, “Chúng tôi ph i thông báo cho em - em ph i kiên c ng i đi n v i s th t... bác s Thi u... ã... úng lúc núi l ... nhân viên c u h khi ó ã c g ng h t s c... nh ng mà không c u k p...”

Cô nhìn theo khuôn mi ng c a ch hai ang chuy n ng: “Núi l ... ngoài ý mu n... vì c u ng i b nh... hy sinh...”.

Nh ng i u áng s ó t ng ch t ng ch c th t ra... Hi u Tô tròn m t nhìn v ngây ngô.

T t c u là m t gi c m ng, là ác m ng, cô ang b cu n mình trong c n ác m ng ó. Ch c n c m m t ra thì s t nh l i, ây ch là gi c m ng, cô bi t c mình có th g p Thi u Ch n Vinh, nhìn th y anh kh e m nh xu t hi n tr c m t cô. Hay có l , nh ng ng i trong b nh vi n ang g t cô, b n h ang ùa gi n cô, gi u Thi u Ch n Vinh i cô ph i lo l ng, n khi không còn cách nào n a, anh y s t nhiên t i c i ch y ra, nhéo m i cô, m ng cô là cô bé ng c.

Cô không h r i l , cô luôn ngh sao có th c, t t c u là gi d i. Nh t nh là hi u l m, n u không thì cô b g t r i, dù sao c ng không ph i là th t, tuy t i không th là th t. B i anh b o cô i anh. Anh là ng i gi l i h a, khi h n hò c ng ch a t ng n tr , làm sao anh có th nói d i cô?

B n h ng bên c nh nói gì, cô u không bi t. Cô ch cúi u nh m m t im l ng và ch i, i mãi. Nh khi cô h a, cô s i anh v .

n khi m m t ra, cô ã n m trên gi ng b nh. Cô l ng l m t ng gi t n c truy n d ch, hy v ng gi ng nh l n tr c, m r i m, b ng nhiên anh s y c a b c vào, nhìn cô. Thì ra khi anh nhìn cô, ôi m t luôn th p thoáng nét c i, khóe mi ng h i mím l i, khi anh c i s có lúm ng ti n, n u không ý s không nh n ra, nh ng cô bi t b i vì anh là Thi u Ch n Vinh c a cô. Cô yêu anh, cho nên t t c nh ng bi u c m nh bé nh t c a anh cô u nh n ra. L n này, ch c ch n anh ang d a cô, nh t nh là v y. Có th anh b th ng r t n ng, có th th t s tàn ph , vì th anh m i không ch u g p cô, vì anh không ch p nh n c s th t ó, ho c là cu i cùng anh c ng quy t nh không tha th cho cô, nh ng không sao, cô s i anh, i n khi anh tr v , c ng nh l n tr c b nh vi n.

Nh ng cô c m r i m, c ng không bi t m t i lúc nào, m cho n khi bình thu c ã h tr i i bình khác. Y tá bên c nh cô i qua i l i, r i c bác s tâm lý c ng n nói chuy n v i cô m i ngày, hay ng i bên gi ng cô hàng gi , g i ý nh ng ch nói chuy n. Nh ng m c bác s ó có nói th nào, cô c ng không áp l i.

B i vì h u ang g t cô.

Anh nh t nh s quay l i, anh yêu cô nh v y, dù cô t ng ph m l i, anh v n b o cô i anh. Sao anh có th b m c cô ây m t mình ch , anh nh t nh s quay l i.

Cha m cô nghe tin thì v i vã ch y n, lòng nh l a t. Nh t là m cô, bên c nh cô không r i n a b c, còn không ng ng khuyên cô: “Con à, con khóc i, con khóc cho th a m t tr n i. Con ng c kìm nén làm h i mình nh v y, khóc c là t t”. Cô không khóc nh ng m cô ã khóc m y ngày r i, n c m t không ng ng tuôn r i.

Cô h i ng ng u, không hi u t i sao l i ph i khóc.

Thi u Ch n Vinh c a cô không có ây, nh ng anh nh t nh s quay l i, anh yêu cô nhi u nh v y, sao n b m c cô? Anh nh t nh s quay l i, không c n bi t th nào, anh nh t nh s quay l i.

Ngày hôm ó m và y tá giúp cô thay qu n áo, ch i u r i cô ra thang máy. Cô không bi t mình chu n b i âu, ch ng ng n m c m i ng i kéo i.

B c vào i s nh, t xa cô ã nhìn th y anh, anh ang m m c i nhìn cô.

C m giác m i th tr nên nh t nhòa, cô c th b c vào, v n tay vu t khung nh en tr ng. T m nh anh c phóng to, cách m t t m kính, ngón tay cô nh nhàng l t qua b môi, anh t ng c i m áp nh v y, nh ng có ph i do cô ch p cho anh không. Cô hoang mang ngoái u l i nhìn, trong nhóm ng i có b o m u c a Thi u Ch n Vinh, th nên cô g i: “Dì Tri u”. Cô còn nh , nh r t k , k ngh T t Thi u Ch n Vinh t ng d n cô n th m bà, dì Tri u i v i cô nh con gái t mình xu ng b p n u canh gà cho cô, còn t ng cô m t chi c nh n, vì cô là b n gái c a Thi u Ch n Vinh - dì Tri u c ng c ng i khác l y, không hi u vì sao hôm nay l i m t m i và trông au n nh nh th , ch m i vài tháng không g p, sao dáng v ì ti u t y n v y, tóc ã b c tr ng, bà v a nhìn th y Hi u Tô, n c m t l p t c tuôn r i. Hi u Tô thoát kh i tay m , b c l i g n bà, gi ng nói v n r t nh nhàng: “Dì à, Ch n Vinh b o con i anh y, nh ng anh y không ch u v ”.

Dì Tri u nh ngh n l i, c ng i m m nh n i. Trong phòng b ng tr nên ho ng lo n, vài ng i ch y n giúp y tá ì Tri u sang m t bên. M n m ch t tay cô, khuôn m t m à n c m t: “Con à, con ng nh th , ng ng c ngh ch nh th n a”.

Cô không ngu ng c, là chính anh nói v i cô, b o cô i anh v . Cô v n ang i, nh ng không th y anh quay v .

Anh t ng nói có chuy n mu n nói v i cô, anh yêu cô l m, sao l i không ch u v ? Anh yêu cô mà, sao l i n c m t mình ây?

Cô v n không hi u, cô v n không tin, cho n giây phút cu i cùng, khi ng i ta d n cô n bên chi c quan tài. Th t nhi u hoa, toàn là cúc tr ng, anh ang ng gi a th m hoa ó, r t bình yên.

Cô th n th nhìn ch m chú, c h v n không hi u chuy n gì ang x y ra, cho n khi b n h t t y n p quan tài, cho n khi ì Tri u ng t i l n n a. T t c m i ng i u m à n c m t. Ch mình cô v n ng ó, không còn tri giác, không có ý th c, không có gì c , d ng nh t t c ã tan b i n, t t c không còn t n t i.

Khuôn m t Thi u Ch n Vinh d n b che i, c ng i anh b che i, cô m i gi t mình hi u ra, t t c không ph i là m , t t c u là th t. H không g t cô anh th t s không quay l i n a v nh vì n s không quay l i n a. Cô v nh vì n m t anh.

Cô h t ho ng lao v phía tr c, b m c s c núu cô l i, nhi u ng i ti n lên cô, còn cô thì kêu khóc: “M ! con theo anh y, xin m i ng i, con theo anh y, con bên c nh anh y! M ... con theo anh y...”.

Nhi u ng i n kéo cô ra, cô kêu gào th m thi t: “ tôi theo anh y. Thi u Ch n Vinh! Thi u Ch n Vinh! Anh ng d y! Sao anh có th b r i em! Sao anh có th nh v y...”

Ngón tay cô b g ra, nh ng ng i bên c nh ang g t ng ngón tay cô ra, cô khóc n m c toàn thân run lên, c g ng dùng chút s c l c cu i cùng mình có th vào trong c quan tài l nh l o kia. B i trong ó có Thi u Ch n Vinh c a cô, cô mu n i v i anh, không c n bi t khi nào, là âu, cô ch mu n bên anh.

Cô nghe th y ti ng th c a mình, kh n c tuy t v ng nh m t con thú ang b giam c m. Dù bi t không còn cách nào khác nh ng v n li u m ng, không c n b t c i u gì, cô ch c n bên anh.

M i ng i u ang kéo cô, ang khuyên cô. Cô nghe th y ti ng nói c a chính mình, thê l ng và s c l nh nh l i dao, khoét sâu vào trái tim mình, máu ch y thít r i l p i l p l i: “Cho tôi i, cho tôi i, các ng i cho tôi i, Thi u Ch n Vinh ch t r i, tôi còn s ng làm gì? Cho tôi i, xin các ng i”.

M cô ra s c gi cô, khóc n c n : “Con i con, con ng nh v y! Con th này m bi t làm sao? M bi t làm sao...”

Cô c h t s c nh ng c ng ành b t l c ch còn bi t gào khóc không thôi, t t c n c m t nh trào ra trong kho nh kh c này. Cô ra s c vùng v y, nh ng Thi u Ch n Vinh c a cô s không quay v n a, anh th t s không quay v n a, anh th t s không quay v n a. Dù cô khóc th nào, kêu gào th nào, dù cô có v n tay n m l y, nh ng c ng ch n m c chi c quan tài l nh l o. T t c u vô ích, anh s không bao gi t r l i n a, anh g t cô, anh g t cô d i anh, cô v n c i v n c i, nh ng anh không quay v n a.

Gi ng nói c a cô khàn c, cô ã b v t ki t s c r i, nhi u ng i n kéo cô sang m t bên, cô ch có th m to m t nhìn b n h mang anh i, nhìn h a Thi u Ch n Vinh c a cô i. Cô không mu n s ng n a, cô ch c n bên anh, ch t c ng cùng ch t v i anh. Nh ng anh không i cô, anh i t r c r i.

M cô v n ôm ch t và không ng ng g i tên cô. N c m t m r i, còn cô m to m t nhìn ng i ta khiêng quan tài i cô không th th t ra b t c âm thanh gì n a, đ ng nh t t c thanh âm ã v nát.

Cô không còn Thi u Ch n Vinh n a.

Cô ã c g ng h t mình nh ng v n không th gi c anh dù ch m t giây m t phút, s ph n th t cay ng, ch m t giây c ng không cho cô. Cô ã hoàn toàn tuy t v ng, c dùng chút s c l c cu i cùng, th t lên th âm thanh xé lòng: “M , ng ng i ta mang anh y i... m ... con xin m ... ng ng i ta mang anh y i...”.

M cô au n n t t cùng, không th t nên l i nào c n a, cu i cùng ng t l m i ngã vào tay cha cô. Ng i ng bên c nh v i l y và gi ch t cô, còn cô y u t nh m t a tr , cô không còn cách nào n a, ngay c ng i m mà cô tin t ng nh t c ng không còn cách nào khác.

Tr c m t cô, t t c m i th u tan v , c th gi i là m t màn en u t i.